

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Svaret er jo, selv om jeg næsten kommer til at lyde som en, der er mere ansvarlig end regeringen selv, at vi alligevel synes, der er grænser for, hvor meget det er os, der skal agere regering, og regeringen, der skal agere opposition. Derfor synes vi altså også, at der må være et eller andet overladt til regeringen i forhold til at sikre, at de aftaler, som regeringen selv laver med den kommunale sektor, overholdes.

Regeringen har åbenbart grund til at tro, at det, at den accepterer den her overskridelse, ikke vil medføre mindre respekt for aftalesystemet fremover. Vi satser så på, at regeringen får lejlighed til at vise det, også selv om der måtte komme et valg, før den næste aftale skal indgås.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Men hvor ligger så Dansk Folkepartis tærskel? Det er altså næsten ligegyldigt, hvad regeringen kommer med, for man vil ikke være mere ansvarlig end regeringen selv, fordi det er regeringen, der har indgået aftalerne. Men enten må man mene, at et princip og en aftale står fast, eller også er man bare dem, der lægger stemmer til det, regeringen kommer med. Jeg synes, at det er det sidste, Dansk Folkeparti gør gennem det, hr. Thulesen Dahl siger.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi jo B 39 til behandling. Vi skal tage stilling til, om en beslutning, som vi var med til at træffe i forhold til Vestsjællands Amt og Frederiksberg Kommune, skal laves om. Det mener vi ikke at den skal. Det er det, vi tager stilling til i dag.

Så vælger jeg fuldstændig hudløst ærligt at fortælle Folketinget, at vi faktisk godt kan se en vis pointe i det, forslagsstillerne siger her. Det vælger vi så at sige i fuld offentlighed, så regeringen ved, at vi ønsker den held og lykke, hvis den mener, at den inden for den overskridelse, der har fundet sted, alligevel kan opretholde respekten om aftalesystemet, for det held og lykke mener vi virkelig, at der er behov for.

Formanden:

Så er der endnu en kort bemærkning til ordførelsen fra fru Margrete Auken, nej, undskyld, fru Margrethe Vestager.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg ved godt, at savnet efter min navnesøster er så stort, at det er svært at holde det tilbage, men jeg håber, at jeg også må få ordet som fru Margrethe Vestager.

Kl. 19.05

Jeg synes, det er al ære værd, at hr. Kristian Thulesen Dahl på den måde giver os mulighed for at få indsigt i Dansk Folkepartis overvejelser i forhold til det fremtidige. Jeg vil spørge, om hr. Kristian Thulesen Dahl kan komme det lidt nærmere med hensyn til, hvor smertegrænserne ligger. Hvis målet er at sikre respekt om aftalesystemet, og når man har set til, at regeringen mener, at den kan opretholde respekten ved en lille overskridelse af skattestoppet, har man så en fornemmelse af, hvor stor en overskridelse af skattestoppet, der ligesom kan passere, før den respekt begynder at fortone sig i disen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er to ting at sige til det.

Den ene er det, som jeg også har svaret til hr. Vernersen, at hvis man melder et tal ud på forhånd, har man i hvert fald gjort det besværligt for sig selv.

Den anden ting er, at vi da har en formodning om, at når vi meddeler vores holdning til det, så bliver der lyttet, i hvert fald så længe vi er udslagsgivende for, at regeringen har flertal for det, den gør, og at regeringen er klar over, at det faktisk ligger os noget på sinde, at hvis vi skal stå bag regeringens skattestop, må den også selv tage det alvorligt.

Jeg vil igen understrege, som jeg også gjorde over for fru Line Barfod, at det ikke har noget at gøre med, hvilken økonomi der skal være i den kommunale sektor i forhold til den statslige økonomi. Det har noget at gøre med at have nogle rammer for den offentlige økonomi, som der styres efter, og så kan man diskutere, hvordan fordelingen inden for den kasse skal være, hvilke udgifter der skal afholdes af hvilken kasse.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan sagtens følge ræsonnementet med, at man skal være forsigtig med sine succeskriterier, fordi det hurtigt kan blive dem, der bliver mindste fællesnævner for overskridelsen.